

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. гр.Несебър, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, Ш-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Сл. Петров

при участието на секретаря Маринета Д. Шаренкова
като разгледа докладваното от Петър Сл. Петров Гражданско дело № 20222150101202 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявен иск с правно основание чл.332 от ТЗ и чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 т 3ЗД.

Ищецът “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., твърди в исковата молба, че ответникът Ю. В. С., родена на ****г., гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: град ***, Код по Булстат ***, е абонат на дружеството с абонатен номер 9892507 и като такъв е потребител на В и К услуги за имот, находящ се в град ***, с идентификатор ***. Ищецът твърди, че е изпълнявал задълженията си като е доставял на обекта на ответника питейна вода и е отвеждал отпадни води, но ответникът не е изпълнявал задълженията си като не е заплащал стойността на услугата за периода от 28.03.2019г. до 12.11.2019г., като за стойността на услугата е издадена фактура № 0039409306 / 25.11.2019г. за сумата в размер на 158,69 лева. Моли съдът да постанови решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати сумата в размер на 158,69 лева, представляваща стойността на В и К услуги – доставена, отведена и пречистена вода по издадената фактура с отчетен период от 28.03.2019г. до 12.11.2019г., ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, както и сумата в размер на 45,45 лева, представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 26.12.2019г. до 25.10.2022г. Претендира разноски.

В отговора на исковата молба, подаден от особения представител на ответника, се изразява становище за неоснователност на иска с довода, че не е установено ответникът да

има качество на потребител на доставените от ищеца В и К услуги, доколкото не са представени доказателства да е собственик на недвижимия имот – обекта на потребление, като счита, че издаването от ищеца на фактури, в които ответникът е посочен като задължено лице за сумите по тях, не е достатъчно за установяване на обстоятелството, че той е придобил качеството на потребител на услугите. Моли за отхвърляне на исквете.

В съдебно заседание ищецът не се представлява нито от законен нито от процесуален представител. С отделна писмена молба, подадена от юристконсулт, се поддържа исквата молба. Изразява се становище за доказаност на твърденията, че ответникът е потребител на доставените от ищеца В и К услуги, обема на потребление и размерът на претенцията.

Ответникът не се явява в съдебно заседание. Не се явява и особеният му представител.

Въз основа на събраните по делото писмени доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

С договор за покупко-продажба на недвижим имот от 11.07.2014г., обективиран в нотариален акт № 33, том IV, рег.№ 4597, дело № 625/2014г. на нотариус Линка Чуткина с рег.№ 600 на НК и район на действие Несебърския районен съд, ответникът Ю. В. С. е закупила и на това основание е придобила собствеността върху следния недвижим имот, находящ се в построено и въведено в експлоатация ваканционно селище „М.д.“, построено в УПИ I-3010, 3011, 3012, 3013, 3014 3015, кв.14, в местността „***“ в землището на град ***, а именно: Апартамент ***, с кадастрален идентификатор ***, със застроена площ от 81,70 кв.м., както и 0,45% идеални части от общите части на сградата, които идеални части се равняват на 17 кв.м.

Ю. В. С. е подала до „В.и К.“ ЕАД – Бургас за прехвърляне на партида № 227700, водеща се на името на предишния собственик на гореописания имот „Д.“ ООД, в резултат на което от 23.07.2014г. ответникът е станал титуляр на партидата с абонатен номер 989250.

От изготвената от ищцовото дружество справка-извлечение за обекта на потребление на ответника Ю. В. С. се установява, че на 12.11.2019г. отчетникът е имал достъп до обекта, както и до средството на измерване – водомер (1651/83), и въз основа на която са начислени 53 куб.м. потребена вода за периода от 28.03.2019г. до 12.11.2019г.

С фактура № 0039409306 / 25.11.2019г. ищецът е начислил на ответника Ю. В. С. сумата в размер на 158,69 лева с включен ДДС като стойност на предоставените в обекта на ответника В и К услуги за периода от 28.03.2019г. до 12.11.2019г.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните **правни изводи**:

Предявеният главен положителен иск с правно основание чл.332 и чл.327, ал.1 от ТЗ е допустим.

Категорично се установи, че страните са били обвързани през процесния период от валидно облигационно правоотношение с предмет – доставка на питейна вода, пречистване

и отвеждане на отпадни води. През процесния период от време страните по делото са били в облигационна връзка, а макар и писмен договор да не се представя, от останалите писмени доказателства може да се направи несъмнен извод за наличието на договорни отношения. Самото ползване на предлаганата услуга също е доказателство за възникнали договорни отношения между страните. От една страна претендираните от ищеца суми за заплащане са за период от време, през който именно ответникът е имал качеството на абонат на ищцовото дружество, а оттам и потребител на доставените от ищеца услуги. Сумите се претендират като задължения, възникнали по времето, когато титуляр на партидата е бил именно ответникът Ю. В. С.. Затова поради обстоятелството, че ответникът през посочения период единствено е заявил качеството си на абонат на обекта на потребление, същият дължи заплащане на стойността на предоставените от ищеца-доставчик услуги, независимо дали е едноличен собственик на имота, където се предоставя услугата, или притежава същия в режим на съпругеска имуществена общност.

Ответникът съгласно чл.34, ал.1 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор град Бургас, е имал възможност да подаде писмено възражение срещу размера на дължимите суми по процесната фактура в 30-дневен срок от издаване на съответната фактура. Това той не е сторил.

В Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителните и канализационни системи, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, и в Общите условия на “В.и К.” ЕАД е посочено, че показанията на водомерите се отчитат на определен период от време. В чл.33 от Общите условия на “В.и К.” ЕАД Бургас е посочено, че операторът издава ежемесечни фактури и че потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях В и К услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. За отчитане на показанията на водомера, респ. служебното начисляване на суми, е приложима разпоредбата на чл.35, ал.5 от Наредба № 4/04.09.2004г. Тези клаузи дават основание да се направи извод, че задължението за заплащане на потребената питейна вода има характер на периодично плащане, тъй като са определени периодите, в които се извършва отчитане показанията на водомерите и фактурирането им, както и срока, в който трябва да се извърши плащането. Следователно е налице периодичност на задължението, явно се касае до повтарящи се еднородни задължения през определени периоди от време. Макар законът да не съдържа легална дефиниция на понятието “периодично плащане”, правната теория и практика са наложили единното разбиране, че при задължения за периодично изпълнение длъжникът трябва в течение на определено време да извършва еднородни престации – плащания, които се повтарят през определени или неопределени периоди от време.

След като в Общите условия на “В.и К.” ЕАД град Бургас е посочено кога става отчитането показанията на водомерите, фактурирането и срока, в който трябва да бъде извършено плащането, както и последиците от неплащането в срок, намира приложение общото правило, че “срокът кани вместо човека” и покана не е необходима за изпадането в забава.

Към момента на предявяване на иска ответникът е дължал сумата по издадената от ищеца фактура, в която е отразено потребеното количество ВиК услуги през отделен период и стойността на тези услуги в размер на 158,69 лева. Затова именно в този претендиран размер на главницата главният иск е доказан, като сумата представлява стойността на потребени В и К услуги за доставка, отвеждане и пречистване на вода през отчетния период от 28.03.2019г. до 12.11.2019г.

Тази сума по главницата, както и мораторната лихва в общ размер на 45,45 лева, които суми продължават да са изискуеми, не са заплатени и в хода на настоящото исково производство. Поради това същите продължават да се дължат от ответника.

С оглед правилата на процеса в полза на ищеца на основание чл.78, ал.1 от ГПК следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, а именно сумата в размер на 450 лева, включваща платена държавна такса в размер на 100 лева и разноски за възнаграждение за особен представител на ответника в размер на 200 лева, както и за юристконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определено на основание чл.78, ал.8, вр. чл.37 от ЗПП, във връзка с чл.25, ал.1 от Наредба за заплащане на правната помощ. Сумите по разноските по настоящото дело, направени от ищеца, ответникът следва да бъде осъден да му заплати.

Ответникът не е направил разноски, а и с оглед изхода на делото такива не му се следват на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

Предвид гореизложеното, Несебърският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Ю. В. С., родена на *****, гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: град ***, Код по Булстат ***, ДА ЗАПЛАТИ на “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., сумата в размер на **158,69 лв.** (сто петдесет и осем лева и 69 ст.), представляваща незаплатена цена на доставена питейна вода и отвеждане и пречистване на отпадни води за периода от 28.03.2019г. до 12.11.2019г. за обект, находящ се в град ***, с идентификатор ***, за която сума е издадена фактура № 0039409306 / 25.11.2019г., ведно със **законната лихва**, считано от 26.10.2022г. до окончателно изплащане на вземането, и сумата в размер на **45,45 лв.** (четиридесет и пет лева и 45 ст.), представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 26.12.2019г. до 25.10.2022г.

ОСЪЖДА Ю. В. С., родена на *****, гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в Република България: град ***, Код по Булстат ***, ДА ЗАПЛАТИ на “В.и К.” ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град ***, представлявано от изпълнителния директор инж. Г.Й.Т., сумата в размер на **450 лв.** (четиристотин и петдесет лева), представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Бургаския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____